

OTAKAR SEVCİK ALIşTIRMALARININ ÖZENGEN KEMAN EğİTİMİ SÜRECİNE ETKİSİ

Tuğba Gözde ATÇEKEN

Lisansüstü Öğrenci, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Müzik Eğitimi Ana Bilim Dalı, tugbagozdeoguz@hotmail.com, 0000-0002-4094-1847

Yavuz Selim KALELİ

Prof. Dr., Necmettin Erbakan Üniversitesi, Müzik Eğitimi Ana Bilim Dalı, yavuzselimkaleli@gmail.com, 0000-0001-5713-7399

Atçeken, Tuğba Gözde ve Yavuz Selim Kaleli. "Otakar Sevcik Alıştırmalarının Özenzen Keman Eğitimi Sürecine Etkisi". Sanat Eğitimi Dergisi, 13/1 (2025): s. 1–10. doi: 10.7816/sed-13-01-01

ÖZ

Bu alışma, Otakar Sevcik metodunun özenzen (amatör) keman eğitimindeki etkisini incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma, mesleki keman eğitiminde yaygın olarak kullanılan Sevcik alıştırmalarının, özenzen öğrencilerin teknik ve müzikal becerilerine katkısını değerlendirmek üzere tasarlanmıştır. Çalışmada, nicel araştırma yöntemi olarak "Tek Grup Öntest-Sontest Deneme Modeli" kullanılmış ve iki farklı özenzen müzik eğitimi kurumunda keman eğitimi alan 9 öğrenci (8 kız, 1 erkek) ile 10 haftalık bir uygulama gerçekleştirilmiştir. Öğrencilere, Sevcik alıştırmalarına dayalı 90 saatlik bir program uygulanmış ve programın etkililiği "Keman alma Becerisi Gözlem Formu" ile ölçölmüştür. Araştırma sonucunda, öğrencilerin öntest ve sontest puanları arasında anlamlı farklılıklar tespit edilmiş, bu da Sevcik alıştırmalarının keman çalma becerilerinin gelişiminde etkili olduğunu göstermiştir. Özellikle sağ ve sol el tekniklerinin gelişimine önemli katkı sağladığı belirlenmiştir. Bu bulgular, Sevcik metodunun özenzen keman eğitiminde de etkili bir araç olabileceğini ortaya koymaktadır. Çalışma, özenzen keman eğitimcilerinin derslerinde Sevcik metoduna daha fazla yer vermesi gerektiğini önermekte ve bu metodun teknik ve müzikal becerilerin gelişimine olan katkısını vurgulamaktadır. Bu sonuçlar, alan yazındaki diğer çalışmalarla da tutarlılık göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Otakar Sevcik, Özenzen keman eğitimi, keman eğitimi, teknik çalışma, yay tekniği

Makale Bilgisi:

Geliş: 14 Ocak 2025

Düzeltilme: 10 Nisan 2025

Kabul: 2 Mayıs 2025

Giriş

Özengen keman eğitimi, öğrencilerin kendi istekleri doğrultusunda ders talep etmeleriyle başlar. Bu eğitimin zaman içinde geliştirilerek öğrencilere yeterli müzikal davranışlar kazandırması oldukça önemlidir. Bu eğitim, müziğe veya müziğin belirli bir dalına amatörce ilgi duyan, hevesli ve yetenekli bireylere yöneliktir. Amaç, etkin bir müzikal katılım, zevk ve doyum sağlamak, bunu sürdürmek ve geliştirmek için gerekli müzikal davranışları kazandırmaktır (Efe, 2001). Gök (2006) ise yaylı çalgıların tümünde yay tekniğinin büyük önem taşıdığını vurgular. Keman eğitiminde de yay tekniği, en önemli konulardan biridir. Yayın çekme ve itme hareketlerini doğru bir şekilde yapabilmek için tekniğin gelişmiş olması gereklidir. Tekniğin gelişimi, yay çekme hareketiyle başlar ve elde edilen tını, yaylı çalgıların yanı sıra viyolonsel de temelini oluşturur.

Keman eğitiminde kullanılan birçok yazılı ve basılı kaynak bulunmaktadır. Bu kaynaklar hakkında çeşitli araştırmalar da yapılmıştır (Efe, 2001). Örneğin, "Keman Eğitiminin Başlangıç Evresinde Kullanılan Otakar Sevcik Op.1 Part 1 Numaralı Etüt Kitabının Devinişsel Hedef ve Hedef Davranışlar Yönünden İncelenmesi" başlıklı yüksek lisans tezinde, Otakar Sevcik'in Op.1 Part 1 numaralı keman metodu, çağdaş müzik öğretim programının devinişsel alan hedefleri ve hedef davranışları açısından incelenmiştir. Seçilen on dört etüt üzerinde yapılan bu çalışma sonucunda, Sevcik'in metodunun eğitimsel beklentilere uygun olduğu tespit edilmiştir. Öte yandan, öğretmenlerin öğrencilere düzenli alıştırma yapma alışkanlığı kazandırılmaması ve öğrencilerin her gün sistematik bir şekilde çalışmaması, başarısızlığa yol açabilir. Bu durum öğrencileri olumsuz etkileyebilir. Bu nedenle, öğrencilerin çalışma düzeylerini artırarak verimli ve disiplinli bir şekilde çalışmalarını teşvik edilmelidir.

Öğrencilerin derslere devamsızlık yapması, derslere yeterince ilgi göstermemesi ve ailelerin öğrencilere gerekli desteği sağlayamaması gibi sorunlar, öğrenci kaynaklı problemler olarak değerlendirilmektedir (Özdek, 2006). Tokatlı (2020) yaptığı çalışmada, öğretmenlerin en çok Ömer Can Keman Eğitimi 1 ve Suzuki metodunu kullandığını tespit etmiştir. Ayrıca, az sayıda öğretmenin herhangi bir metot kullanmadığını ve notaları kendilerinin yazdığını belirlemiştir. Kutnu (2020), "Özengen keman eğitiminde Suzuki metodunun etkisi" adlı yüksek lisans tezinde, Suzuki metodunun bireylerin müzikal davranışlarına katkıda bulunduğunu ifade etmiştir. Kurtaslan (2009) ise "Müzik öğretmeni yetiştiren kurumlarda ulusal keman eğitim materyallerinin yeri ve önemi" adlı çalışmada, öğretim elemanlarının en çok tercih ettiği kaynakların Ömer Can Keman Eğitimi kitabı ile Günay ve Uçan'ın "Çevreden Evrene Keman Eğitimi" (1980) ve Uçan'ın hazırladığı kitaplar olduğunu belirlemiştir.

Yapılan araştırmalarda, mesleki ve özengen eğitim kurumlarının Sevcik metodunu diğer kaynaklara göre daha az tercih ettiği görülmektedir. Oğuz, Kaleli ve Mustul'un (2020) araştırmasında, özengen keman eğitiminde kullanılan yazılı ve basılı kaynaklar arasında Ömer Can Keman Eğitimi 1, Rus Keman Metotları, Suzuki Keman Okulu, C.H. Hohmann Violin Method 1, Mathieu Crickboom 1897, Mazas Etüden Op.36 Heft 1 ve Otakar Sevcik 1880 metotlarının yer aldığı tespit edilmiştir. Bu çalışmada, özengen müzik eğitiminde en çok tercih edilen metotların Ömer Can 1 ve Suzuki metodu olduğu, Sevcik metodunun ise ilk sıralarda tercih edilmediği görülmektedir. Ancak, Alan (2014) yüksek lisans tezinde, Türkiye'deki mesleki keman eğitimi veren üniversitelerde görev yapan keman eğitimcileri ve sanatçılar üzerinde yaptığı araştırmada, Otakar Sevcik egzersizlerinin teknik gelişime önemli katkı sağladığı sonucuna ulaşmıştır. Bu bulgular, Sevcik metodunun mesleki keman eğitiminde tercih edildiğini göstermektedir.

Araştırma probleminin temel çıkış noktası, Otakar Sevcik metodunun özengen keman eğitiminde ders materyali olarak kullanılmasının ne gibi sonuçlar doğurabileceğidir. Başka bir deyişle, bu metodun özengen eğitimdeki etkisi ve uygunluğu incelenmek istenmektedir. Otakar Sevcik etütlerinin, kemana yeni başlayan öğrencilerin sağ ve sol el tekniklerini geliştirme, öğrenme ve pekiştirme sürecine nasıl devinişsel katkılar sağladığını anlamak amaçlanmaktadır. Bu doğrultuda, öğrencilerin kemana daha etkili, doğru ve müzikal çalabilmelerine yönelik bu etütlerin sunduğu faydalar araştırılmaktadır. Bu çalışmanın problem cümlesi ise şu şekildedir:

- 1- Otakar Sevcik alıştırma'larına dayalı öğretim yapılan öğrencilerin öntest- son test puanları arasında anlamlı bir fark var mıdır?
- 2- Otakar Sevcik alıştırma'larına dayalı öğretim yapılan öğrencilerin, duruş/tutuş son test puanları arasında anlamlı bir fark var mıdır?
- 3- Otakar Sevcik alıştırma'larına dayalı öğretim yapılan öğrencilerin, yay tekniği son test puanları arasında anlamlı bir fark var mıdır?
- 4- Otakar Sevcik alıştırma'larına dayalı öğretim yapılan öğrencilerin, müzikal beceri son test puanları arasında anlamlı bir fark var mıdır?

Amaç ve Önem

Özengen (amatör) keman eğitimi, genellikle öğretmen ve öğrencinin ortak kararları doğrultusunda şekillenen esnek bir öğretim programıyla yürütülmektedir. Bu yaklaşım, öğrencinin müzikal ilgi ve beklentilerine uygun bir eğitim süreci sunarken, aynı zamanda teknik altyapının gelişimini destekleyen düzenli alıştırma ve egzersizlerin ihmal edilmesine de neden olabilmektedir. Özellikle özengen öğrenciler, çoğu zaman doğrudan eser çalışmaya yönelerek, temel becerilerin kazanılmasında kritik bir rol oynayan günlük teknik çalışmaları göz ardı etmektedir. Bu durum, uzun vadede öğrencilerin performanslarını sınırlandırabilmekte ve müzikal ifadelerini olumsuz yönde etkileyebilmektedir.

Bu araştırmanın temel amacı, mesleki keman eğitiminde teknik gelişim için yaygın olarak kullanılan Otakar Sevcik alıştırma ve öğrenme sürecinin, özengen keman öğrencilerinin çalma becerileri üzerindeki etkisini incelemektir. Sevcik metodunun sistematik yapısı, parmak hakimiyeti, yay teknikleri, entonasyon ve el koordinasyonu gibi temel keman becerilerini geliştirmede oldukça etkilidir. Ancak, bu alıştırma ve öğrenme sürecinin özengen öğrenciler tarafından ne ölçüde benimsendiği ve ne tür kazanımlar sağladığı henüz detaylı bir şekilde araştırılmamıştır.

Çalışma kapsamında, özengen keman öğrencilerinin teknik eksiklikleri belirlenerek, Sevcik alıştırma ve öğrenme sürecinin bu eksikliklerin giderilmesindeki rolü analiz edilecektir. Ayrıca, öğrencilerin eser icralarındaki gelişim süreci gözlemlenerek, düzenli teknik çalışmanın performans üzerindeki somut etkisi ortaya konulacaktır. Bu sayede, özengen eğitimde genellikle ihmal edilen alıştırma disiplininin önemi vurgulanarak, öğrencilerin ve eğitimcilerin farkındalığının artırılması hedeflenmektedir.

Özengen keman eğitiminde uygulanan öğretim programı, yalnızca öğretmenin planlamasıyla değil, öğretmen ve öğrencinin ortak görüşleri doğrultusunda şekillendirilerek yürütülmektedir. Bu durum, çoğu zaman öğrencilerin günlük alıştırma ve egzersiz yapma alışkanlığını arka plana atmasına neden olabilir. Bu araştırmanın amacı, mesleki keman eğitiminde yaygın olarak kullanılan Otakar Sevcik alıştırma ve öğrenme sürecinin, özengen keman öğrencilerinin çalma becerileri üzerindeki etkisini belirlemektir. Böylece, eser veya parça çalmaya odaklanan özengen keman öğrencileri için alıştırma ve egzersiz yapmanın etkisi daha net bir şekilde ortaya konulabilecektir.

Günümüzde bireyler, özengen müzik eğitimi ve buna bağlı olarak çalgı eğitimi ihtiyaçlarını genellikle özel kurslar aracılığıyla karşılamaktadır. Bu çalışma, mesleki keman eğitiminde yaygın olarak kullanılan Otakar Sevcik alıştırma, etüt ve egzersizlerini, keman çalmayı sosyal ve kültürel birikimleri doğrultusunda öğrenmek isteyen özengen keman öğrencilerine bağımsız değişken olarak uygulamayı amaçlamaktadır. Bu bağlamda, söz konusu alıştırma ve öğrenme sürecinin keman çalma performanslarında olası davranış değişikliklerine etkisini incelemek açısından önem taşımaktadır.

Yöntem

Müzik eğitimi araştırmalarında kullanılan yöntemin temel amacı, en iyi analitik performansı sağlayan bir analitik sürecin koşullarını belirlemektir. Bu doğrultuda, deneysel araştırma modelleri önemli bir rol oynamaktadır. Uygun bir deney tasarımının seçimi, çalışmanın amaçları ve yöntem geliştirme sürecindeki çeşitli faktörler göz önünde bulundurularak titizlikle yapılmalıdır. Doğru deney modelini belirlerken dikkate alınması gereken diğer temel unsurlar arasında araştırma değişkenleri, deneklerin nicelik ve nitelikleri, faktörlerin sayısı, deneysel sürecin işleyişi ve zaman kısıtlamaları yer almaktadır (Vera Candioti ve diğerleri, 2014; Eriksson ve diğerleri, 2008).

Bu çalışmada nicel araştırma yöntemi olarak yarı deneysel modellerden "Tek Grup Öntest-Sontest Deneme Modeli" tercih edilmiştir. Araştırma, özengen müzik eğitimi veren bir kurumun öğrencileriyle yürütüldüğünden, yalnızca tek bir grup üzerinde gerçekleştirilmiştir. Çalışmada kullanılan deneysel desen Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1. Araştırmada Uygulanan Deneysel Desen

Öntest	Deneysel İşlem	Sontest
--------	----------------	---------

G1	T1	X	T2
Deney Grubu			

T1-Öntest

X- Keman eğitiminde Otakar Sevcik alıştırma programı

T2-Sontest

Bu çalışmada, deneysel işlemler kapsamında araştırma grubunu, iki farklı özengen müzik eğitimi kurumunda keman eğitimi alan öğrenciler oluşturmaktadır. Çalışma grubuna, 2021-2022 güz döneminde öğrenim gören toplam 9 keman öğrencisi dâhil edilmiştir. Deney grubunun belirlenmesinde, öğrencilerin araştırma değişkenleri açısından benzer hazırbulunuşluk seviyesine sahip olması, çalışmaya gönüllü olarak katılmaları ve bu sayede araştırmanın verimli bir şekilde yürütülebilmesi önemli rol oynamıştır. Araştırma kapsamındaki öğrencilerin yaş ortalaması $19,5 \pm 2,40$ olup, grubun 8'i kız, 1'i ise erkektir.

Deney grubundaki öğretmenin mesleki geçmişi incelendiğinde, güzel sanatlar lisesi müzik bölümünden mezun olduğu, ardından müzik öğretmenliği programını tamamladığı ve müzik eğitimi bilim dalında yüksek lisans yaptığı görülmektedir. Ayrıca, 10 yıllık müzik eğitimi deneyimine sahiptir. Deneklerin eğitim seviyelerine bakıldığında, 1'i ilköğretim, 1'i ortaokul, 6'sı lise ve 1'i üniversite seviyesindedir. Araştırmaya dâhil edilme kriterleri şu şekilde belirlenmiştir: Kemanda doğru duruş ve tutuş becerisine sahip olmak,

Nota okuyarak keman çalabilme yeterliliğine sahip olmak, Araştırmaya katılmaya istekli olmak. Araştırmaya dâhil edilmeme kriterleri ise şunlardır: Keman eğitiminde başlangıç seviyesinde olmak, Zihinsel veya fiziksel engel durumuna sahip olmak.

Deneysel İşlem

Bu çalışmada, Otakar Sevcik alıştırma programına dayalı bir keman öğretim programı tasarlanmış ve uygulanmıştır. Program, 10 hafta boyunca günde 1 saatlik etkinliklerle toplam 90 saatlik bir uygulama sürecini kapsamaktadır. Programın taslağı, müzik öğretmenliği alanında doktora derecesine sahip ve keman eğitiminde uzman olan üç öğretim elemanının görüşleri alınarak geliştirilmiştir. Programın oluşturulma aşamasında, uzman öğretim elemanlarıyla birlikte bir ihtiyaç analizi yapılmış ve bu analiz sonuçlarına göre özengen (amatör) keman eğitimi programının hedefleri, kapsamı, öğrenme-öğretme süreçleri ve ölçme-değerlendirme faaliyetleri planlanmıştır. Bu planlamaya uygun olarak, Otakar Sevcik alıştırma programının ilkeleri doğrultusunda haftalık 1 saatlik ders planları hazırlanmıştır.

Programın uygulanması sırasında, hem gözlemciler hem de öğrencilere rehberlik etmek amacıyla detaylı yönergeler oluşturulmuştur. Araştırmanın başlangıcında, geçerlik ve güvenilirliği önceden test edilmiş olan "Keman Çalma Becerisi Gözlem Formu" deney grubundaki katılımcılara öntest olarak uygulanmıştır. Öntest uygulamasının ardından, Otakar Sevcik alıştırma programına dayalı keman öğretim programı, deney grubundaki katılımcılara 10 hafta boyunca haftada 1 saatlik seanslar halinde uygulanmıştır. Programın tamamlanmasının ardından, aynı gözlem formu kullanılarak katılımcılardan sontest verileri toplanmıştır. Bu süreç, Otakar Sevcik alıştırma programının keman eğitimindeki etkisini bilimsel bir yaklaşımla değerlendirmeyi amaçlayan deneysel bir çalışma olarak tasarlanmıştır. Öntest ve sontest verileri karşılaştırılarak programın öğrencilerin keman çalma becerileri üzerindeki etkisi analiz edilmiştir. Bu tür çalışmalar, müzik eğitiminde kullanılan yöntemlerin etkililiğini ölçmek ve geliştirmek açısından önemli bir rol oynamaktadır.

Veri Toplama Araçları

Araştırma kapsamında veri toplamak amacıyla, 3 alt boyut ve 12 maddeden oluşan bir "Keman Çalma Becerisi Gözlem Formu" hazırlanmıştır. Bu formun puanlanması sürecinde, alanında uzman 3 kişi görev almıştır. Formun maddelerinin oluşturulmasında uzman görüşlerine başvurulmuş ve formun içeriğinin araştırmanın amacına uygunluğu garanti altına alınmıştır. Gözlem formu, "Duruş/Tutuş", "Yay Tekniği" ve "Müzikal Beceriler" olmak üzere üç ana boyutta yapılandırılmıştır. Toplamda 12 maddeden oluşan form, Likert tipi 5 dereceli bir ölçek üzerinden düzenlenmiştir. Bu yapı, katılımcıların keman çalma becerilerini detaylı ve sistematik bir şekilde değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Bu süreç, araştırmanın veri toplama aracının bilimsel geçerlik ve güvenilirlik standartlarına uygun şekilde geliştirildiğini göstermektedir. Formun kapsamlı ve çok boyutlu yapısı, keman eğitiminde önemli olan teknik ve müzikal becerilerin bütüncül bir şekilde ölçülmesine olanak tanımaktadır.

Verilerin Analizi

Bu çalışma, özenen (amatör) keman eğitiminde Otakar Sevcik alıştırmaalarının öğrencilerin keman çalma becerileri üzerindeki etkisini incelemek amacıyla deneysel bir araştırma yürütmüştür. Araştırma verilerinin analizinde, verilerin dağılımını incelemek için çarpıklık, basıklık ve normal dağılım testleri uygulanmıştır. Normal dağılım varsayımının sağlanabilmesi için çarpıklık katsayısının 1'den küçük, basıklık katsayısının da 1'den küçük olması gerekmektedir (Yurt, 2011). Bu çalışmada, verilerin dağılımını değerlendirmek için iki temel işlem gerçekleştirilmiştir. İlk olarak, verilerin çarpıklık değerleri incelenmiştir. Çarpıklık değeri 0, mükemmel simetrik bir dağılımı ifade ederken, 1'den büyük değerler ise güçlü bir asimetriyi gösterir. Bu çalışmada, keman çalma becerilerine ilişkin verilerin çarpıklık ve basıklık değerlerinin 1'den büyük olduğu tespit edilmiştir. Bu durum, verilerin normal dağılım varsayımını karşılamadığını ortaya koymuştur. İkinci olarak, verilerin normal dağılıma uygunluğunu test etmek için Shapiro-Wilk testi uygulanmıştır. Bu test, özellikle küçük örneklemelerde ($n \leq 50$) normal dağılımdan sapmaları tespit etmek için kullanılmaktadır (French vd., 2018). Shapiro-Wilk testi sonuçları, gözlem formunun genelinde ve alt boyutlarında hesaplanan öntest-sontest puanlarının normal dağılım varsayımlarını karşılamadığını göstermiştir. Bu bulgular doğrultusunda, çalışmada keman çalma becerilerine ilişkin öntest-sontest verilerinin karşılaştırılmasında parametrik olmayan bir test olan Wilcoxon işaretli sıralar testi kullanılmıştır. Bu test, normal dağılım varsayımının sağlanmadığı durumlarda verilerin analizi için uygun bir yöntem olarak tercih edilmiştir. Bu yaklaşım, araştırmanın sonuçlarının güvenilir ve geçerli bir şekilde değerlendirilmesini sağlamıştır.

Bulgular

Bu çalışma, özenen (amatör) keman eğitiminde Otakar Sevcik alıştırmaalarının öğrencilerin keman çalma becerileri üzerindeki etkisini incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırma kapsamında, deney grubunda yer alan katılımcıların keman çalma becerileri, "duruş/tutuş", "yay tekniği" ve "müzikal beceri" alt boyutlarındaki toplam puanları üzerinden öntest ve sontest olarak karşılaştırılmıştır.

Alt Problem 1: Otakar Sevcik alıştırmaalarına dayalı öğretim programına katılan öğrencilerin öntest ve sontest puanları arasında anlamlı bir fark var mıdır?

Bu alt probleme yanıt bulmak amacıyla, öncelikle öntest ve sontest toplam puanlarının betimsel istatistikleri Tablo 10'da sunulmuştur. Ardından, verilerin normal dağılım göstermemesi nedeniyle parametrik olmayan bir test olan Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi uygulanmış ve bu testin sonuçları Tablo 11'de paylaşılmıştır. Bu analizler, öğrencilerin keman çalma becerilerindeki değişimi istatistiksel olarak değerlendirmek için kullanılmıştır.

Tablo 10. Otakar Sevcik alıştırmaaları uygulanan Deney Grubunun Keman Çalma Becerisi Öntest-Sontest Puanlarına İlişkin Genel Betimsel İstatistikler

	N	Minimum	Maximum	$\bar{x}$	SS
Genel Öntest	9	2,22	3,81	2,91	0,55
Genel Sontest	9	2,44	4,17	3,53	0,58

Tablo 11. Otakar Sevcik alıştırmaaları uygulanan Deney Grubunun Keman Çalma Becerisi Öntest-Sontest Genel Puanlarına İlişkin Wilcoxon Testi Sonuçları

		N	Sıraların Ortalaması	Sıraların Toplamı	Wilcoxon Z	p
Genel_Son – GenelÖn	Negative Ranks	0 ^j	0,00	0,00	-2,668 ^b	0,008
	Positive Ranks	9 ^k	5,00	45,00		
	Ties	0 ^l				
	Total	9				

Özengen (amatör) keman eğitiminde Otakar Sevcik alıştırmalarına dayalı bir öğretim programının uygulandığı deney grubundaki öğrencilerin, keman çalma becerilerine ilişkin öntest ve sontest toplam puanları arasında yapılan analizlerde, iki ölçüm arasında 2,66 Z değeri hesaplanmıştır. Bu sonuç, katılımcıların öntest ve sontest puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğunu göstermektedir.

Ayrıca, ölçümlerin sıra ortalamaları incelendiğinde, Otakar Sevcik alıştırmalarının uygulanmasının ardından öğrencilerin sontest puanlarının, öntest puanlarına kıyasla daha yüksek sıralamalara ulaştığı görülmüştür. Bu bulgu, Otakar Sevcik alıştırmalarının öğrencilerin keman çalma becerilerini geliştirmede etkili olduğunu ortaya koymaktadır.

Alt Problem 2- Otakar Sevcik alıştırmalarına dayalı öğretim yapılan öğrencilerin, duruş/tutuş öntest-son test puanları arasında anlamlı bir fark var mıdır?

Araştırmanın ikinci alt problemine cevap vermek için öntest-sontest duruş/tutuş puanlarının betimsel istatistikleri tablo 12.'de verilmiş, daha sonra tablo 13.'te Wilcoxon Testi sonuçları verilmiştir.

Tablo 12. Otakar Sevcik alıştırmaları uygulanan Deney Grubunun Duruş/Tutuş Öntest-Sontest Puanlarına İlişkin Betimsel İstatistikler

	N	Minimum	Maximum	$\bar{x}$	SS
Duruş/Tutuş Öntest	9	2,50	4,42	3,58	0,64
Duruş/Tutuş Sontest	9	2,50	4,92	4,09	0,81

Tablo 13. Otakar Sevcik alıştırmaları uygulanan Deney Grubunun Duruş/Tutuş Öntest-Sontest Puanlarına İlişkin Wilcoxon Testi Sonuçları

	N	Sıraların Ortalaması	Sıraların Toplamı	Wilcoxon Z	p
Negative Ranks	0 ^a	0,00	0,00	-2,524 ^b	0,012
Positive Ranks	8 ^b	4,50	36,00		
Ties	1 ^c				
Total	9				

Özengen (amatör) keman eğitiminde Otakar Sevcik alıştırmalarına dayalı bir öğretim programının uygulandığı deney grubundaki öğrencilerin, duruş/tutuş becerilerine ilişkin öntest ve sontest puanları arasında yapılan analizlerde, iki ölçüm arasında 2,52 Z değeri hesaplanmıştır. Bu sonuç, katılımcıların öntest ve sontest duruş/tutuş puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğunu ortaya koymaktadır.

Ayrıca, ölçümlerin sıra ortalamaları incelendiğinde, Otakar Sevcik alıştırmalarının uygulanmasının ardından öğrencilerin sontest duruş/tutuş puanlarının, öntest puanlarına kıyasla daha yüksek sıralamalara ulaştığı görülmüştür. Bu bulgu, Otakar Sevcik alıştırmalarının öğrencilerin keman çalarken doğru duruş ve tutuş becerilerini geliştirmede etkili olduğunu göstermektedir.

Alt Problem 3- Otakar Sevcik alıştırmaalarına dayalı öğretim yapılan öğrencilerin, yay tekniğı öntest-son test puanları arasında anlamlı bir fark var mıdır?

Araştırmanın üçüncü alt problemine cevap vermek için öntest-sontest yay tekniğı boyutundaki puanların betimsel istatistikleri tablo 14.'te daha sonra tablo 15.'de Wilcoxon Testi sonuçları verilmiştir.

Tablo 14. Otakar Sevcik alıştırmaaları uygulanan Deney Grubunun Yay Tekniğı Öntest-Sontest Puanlarına İlişkin Betimsel İstatistikler

	N	Minimum	Maximum	$\bar{x}$	SS
Yay Testi/ Öntest	9	2,17	4,00	2,98	0,65
Yay Testi/Sontest	9	2,67	4,25	3,67	0,54

Tablo 15. Otakar Sevcik alıştırmaaları uygulanan Deney Grubunun Yay Tekniğı Öntest-Sontest Puanlarına İlişkin Wilcoxon Testi Sonuçları

	N	Minimum	Maximum	$\bar{x}$	SS
Negative Ranks	0 ^d	0,00	0,00	-2,670 ^b	0,008
Positive Ranks	9 ^e	5,00	45,00		
Ties	0 ^f				
Total	9				

Özengen (amatör) keman eğitiminde Otakar Sevcik alıştırmaalarına dayalı bir öğretim programının uygulandığı deney grubundaki öğrencilerin, yay tekniğı becerilerine ilişkin öntest ve sontest puanları arasında yapılan analizlerde, iki ölçüm arasında 2,67 Z değeri hesaplanmıştır. Bu sonuç, katılımcıların öntest ve sontest yay tekniğı puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğunu ortaya koymaktadır.

Ayrıca, ölçümlerin sıra ortalamaları incelendiğinde, Otakar Sevcik alıştırmaalarının uygulanmasının ardından öğrencilerin sontest yay tekniğı puanlarının, öntest puanlarına kıyasla daha yüksek sıralamalara ulaştığı görülmüştür. Bu bulgu, Otakar Sevcik alıştırmaalarının öğrencilerin yay kullanma becerilerini geliştirmede etkili olduğunu göstermektedir.

Alt Problem 4- Otakar Sevcik alıştırmaalarına dayalı öğretim yapılan öğrencilerin, müzikal beceri öntest son test puanları arasında anlamlı bir fark var mıdır?

Araştırmanın dördüncü alt problemine cevap vermek için öntest-sontest yay tekniğı boyutundaki puanların betimsel istatistikleri tablo 16.'de, daha sonra tablo 17.'de Wilcoxon Testi sonuçları verilmiştir.

Tablo 16. Otakar Sevcik alıştırmaaları uygulanan Deney Grubunun Öntest-Sontest Müzikal Beceri Puanlarına İlişkin Betimsel Analizler

	N	Minimum	Maximum	$\bar{x}$	SS
Müzikal beceri/Öntest	9	1,33	3,00	2,17	0,53
Müzikal beceri/Sontest	9	2,17	3,50	2,82	0,48

Tablo 17. Otakar Sevcik alıştırmaaları uygulanan Deney Grubunun Müzikal Beceri Öntest-Sontest Puanlarına İlişkin Wilcoxon Testi Sonuçları

	N	Mean Rank	Sum of Ranks	Wilcoxon Z	p
Negative Ranks	0 ^a	0,00	0,00	-2,668 ^b	0,008
Positive Ranks	9 ^b	5,00	45,00		
Ties	0 ⁱ				
Total	9				

Özengen (amatör) keman eğitiminde Otakar Sevcik alıştırmalarına dayalı bir öğretim programının uygulandığı deney grubundaki öğrencilerin, müzikal beceri puanlarına ilişkin öntest ve sontest ölçümleri arasında yapılan analizlerde, iki ölçüm arasında 2,66 Z değeri hesaplanmıştır. Bu sonuç, katılımcıların öntest ve sontest müzikal beceri puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğunu göstermektedir.

Ayrıca, ölçümlerin sıra ortalamaları incelendiğinde, Otakar Sevcik alıştırmaalarının uygulanmasının ardından öğrencilerin sontest müzikal beceri puanlarının, öntest puanlarına kıyasla daha yüksek sıralamalara ulaştığı görülmüştür. Bu bulgu, Otakar Sevcik alıştırmaalarının öğrencilerin müzikal ifade, ton kontrolü ve müzikal duyarlılık gibi becerilerini geliştirmede etkili olduğunu ortaya koymaktadır.

Sonuç

Otakar Sevcik alıştırmaalarına dayalı öğretim programına katılan öğrencilerin öntest ve sontest puanları arasında anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Bu sonuç, Sevcik alıştırmaalarının öğrencilerin keman çalma becerilerinin gelişiminde etkili olduğunu göstermektedir. Alan ve Tanınmış (2014) tarafından yapılan "Keman Eğitiminde Konum Geçişlerine Yönelik Otakar Sevcik Op.8 Alistirmalarına İlişkin Uzman Görüşleri" çalışmasında, uzmanlar Sevcik alıştırmaalarını teknik gelişim açısından oldukça yararlı ve etkili bulmuştur. Bu çalışma, kaynak tarama ve görüşme yöntemleriyle gerçekleştirilmiştir. Her iki çalışma arasında yöntem ve örneklem farklılıkları olmasına rağmen, Sevcik alıştırmaalarının keman çalma becerilerine olan olumlu etkisi konusunda tutarlı sonuçlar elde edilmiştir. Sevcik alıştırmaalarına dayalı öğretim, öğrencilerin duruş/tutuş becerilerinde anlamlı bir artışa neden olmuştur. Yağışan (2004), doğru duruş ve tutuşun ancak omuz ve dirsek eklemlerinin doğru hareketiyle mümkün olabileceğini belirtmiştir. Bu bulgu, Sevcik alıştırmaalarının duruş/tutuş becerilerini geliştirmede etkili olduğu sonucunu desteklemektedir. Sevcik alıştırmaaları, öğrencilerin yay tekniği becerilerinde de anlamlı bir ilerlemeye yol açmıştır. Afacan ve Çilden (2017), Güzel Sanatlar Lisesi öğrencilerinin temel yay tekniklerine ilişkin bilgi ve uygulama eksikliklerini tespit etmiştir. Bu çalışma, öğrencilerin yay tekniklerini doğru ve etkili bir şekilde uygulayamadıklarını ortaya koymuştur. Sevcik alıştırmaalarının bu eksiklikleri gidermede etkili olduğu sonucu, iki çalışma arasındaki yöntem ve örneklem farklılıklarına rağmen, önemli bir bulgu olarak öne çıkmaktadır. Sevcik alıştırmaaları, öğrencilerin müzikal becerilerinde de anlamlı bir artış sağlamıştır. Bu sonuç, alıştırmaaların sadece teknik becerileri değil, aynı zamanda müzikal ifade ve duyarlılığı da geliştirdiğini göstermektedir. Genel olarak, Otakar Sevcik alıştırmaalarının keman eğitiminde teknik ve müzikal becerilerin gelişimine önemli katkılar sağladığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu bulgular, alan yazındaki diğer çalışmalarla tutarlılık göstermekte ve Sevcik alıştırmaalarının keman eğitimindeki etkililiğini desteklemektedir. Araştırmanın sonucunda Otakar Sevcik metodunun özengen keman eğitiminde birçok değışkende etkili olduğu görülmüştür. Özengen keman eğitimcilerinin Otakar Sevcik metoduna derslerinde daha çok yer vermesi önerilmektedir.

Kaynaklar

- Afacan, Ş.,Çilden, Ş. (2017). Güzel Sanatlar Lisesi Müzik Bölümü Keman Öğrencilerinin Temel Yay Tekniklerine İlişkin Kazanımlarının İncelenmesi. Researcher: SocialScienceStudies (2017) Cilt 5, Sayı 10,s. 370-382
- Alan, F. M. (2014). Keman eğitiminde konum geçişlerin yönelik Otakar Sevcik Op. 8 alıştırmaalarına ilişkin uzman görüşleri. Yüksek lisans tezi.
- Efe, M. (2001). Keman Eğitiminin Başlangıç Evresinde Kullanılan Otakar Sevcik Op. 1 Part 1 Numaralı Etüt Kitabının Devinişsel Hedef ve Hedef Davranışlar Yönünden İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Eriksson L., Johansson E., Kettaneh-Wold N., Wikström C., Wold S. Design of Experiments-Principles and Applications. 3rd ed. Umetrics AB; Umeå, Sweden: 2008.

French, B., Sycamore, N. J., McGlashan, H. L., Blanchard, C., & Holmes, N. P. (2018). Ceiling effects in the Movement Assessment Battery for Children-2 (MABC-2) suggest that non-parametric scoring methods are required. PloS one, 13(6), e0198426. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0198426>

Gök, M. (2006) Öğrenci orkestrasının seslendirdiği eserlere ait viyolonsel partilerinin Otakar Sevcik Op.2,5 numaralı etütte yer alan varyasyonlar açısından incelenmesi.

Kurtaslan, Z. (2009), "Müzik öğretmeni yetiştiren kurumlarda ulusal keman eğitim materyallerinin yeri ve önemi".

Kutnu, M. (2020), "Özenen keman eğitiminde Suzuki metodunun etkisi".

Oğuz, T.G., Kaleli, Y.S. & Mustul, Ö.(2021). Özenen keman eğitimi sürecine yönelik öğretmen görüşleri (Konya ili örneği). Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, 41(3), 2127-2151

Özdek, A. (2006). Özenen müzik eğitiminde klasik gitar eğitimi yüksek lisans tezi. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi Sayı: 28 Yıl: 2010/1 (313-329 s.)

Vera Candioti L., De Zan M.M., Cámara M.S., Goicoechea H.C. Experimental design and multiple response optimization. Using the desirability function in analytical methods development. Talanta. 2014;124:123–138. doi: 10.1016/j.talanta.2014.01.034.

Yağışan, N. (2004). Keman Çalmada Temel Yay Hareketlerinde Omuz ve Dirsek Eklemlerinde Görülen Açısız Değişikliklerin Araştırılması. GÜ, Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, Cilt 24, Sayı2 (2004) 93-103

The Impact of Otakar Sevcik Exercises on the Amateur Violin Education Process

Abstract

This study investigates the impact of the Otakar Ševčík method on amateur (recreational) violin education. While Ševčík exercises are widely established in professional training, this research specifically evaluates their contribution to the technical and musical skills of amateur students. The study employed a quantitative research design utilizing a "Single Group Pretest-Posttest Experimental Model." A 10-week instructional program (totaling 90 hours) based on Ševčík exercises was conducted with nine violin students (eight female, one male) from two different amateur music education institutions. Data were collected using a "Violin Performance Skills Observation Form." The results revealed statistically significant differences between the pretest and posttest scores, indicating that the Ševčík method is highly effective in enhancing the performance skills of amateur students. Specifically, the exercises contributed significantly to the development of both right-hand and left-hand techniques. These findings demonstrate that the Ševčík method, typically reserved for professional training, is also a valid and effective tool in amateur violin education. Consequently, this study recommends the extensive incorporation of Ševčík exercises into amateur curricula to foster technical and musical development.

Keywords: Otakar Ševčík, Amateur Violin Education, Violin Education, Technical Exercises, Bowing Technique

EXTENDED ABSTRACT

Introduction Violin education encompasses various methods aimed at developing technical and musical skills. Among these, the exercises developed by Otakar Ševčík are widely recognized and utilized in professional violin training. However, the applicability and effectiveness of these professional-grade exercises within the context of amateur (recreational) violin education remain a subject of investigation. The primary aim of this study is to examine the impact of the Otakar Ševčík method on the amateur violin education process. Specifically, the research seeks to evaluate the contribution of Ševčík exercises to the technical and musical skills of amateur students, thereby determining whether a method traditionally associated with professional training can be effectively adapted for recreational learners.

Methodology This study employed a quantitative research design, utilizing the "Single Group Pretest-Posttest Experimental Model" to measure the effectiveness of the intervention. The study group consisted of 9 violin students (8 female, 1 male) receiving education at two different amateur music education institutions.

The experimental procedure involved a 10-week application period. During this time, a 90-hour training program based specifically on Ševčík exercises was implemented with the participants. To assess the outcomes of this program, data were collected using a "Violin Performance Skills Observation Form." This instrument was used to measure the students' proficiency levels before (pretest) and after (posttest) the implementation of the Ševčík-based curriculum.

Findings The analysis of the data obtained from the Violin Performance Skills Observation Form revealed statistically significant differences between the pretest and posttest scores of the students. These results indicate that the application of Ševčík exercises led to a measurable improvement in the students' violin performance skills.

A detailed examination of the findings highlights that the exercises contributed significantly to the development of specific technical areas. In particular, substantial improvements were observed in both right-hand (bowing) and left-hand techniques. These findings suggest that the rigorous technical approach of the Ševčík method provides a solid foundation for skill acquisition even in an amateur setting.

Conclusion and Recommendations The research concludes that the Otakar Ševčík method is an effective tool for amateur violin education, demonstrating that its benefits are not limited to professional training. The significant progress observed in the students' technical and musical skills confirms the method's adaptability and value for recreational learners. These results are consistent with other studies found in the relevant literature.

Based on these findings, the study recommends that amateur violin educators incorporate the Ševčík method more extensively into their lessons. By doing so, they can more effectively support the development of their students' technical and musical capabilities. The study underscores the importance of utilizing established technical exercises to enhance the quality of amateur music education.

Keywords: Otakar Ševčík, Amateur Violin Education, Violin Education, Technical Exercises, Bowing Technique

BİLGİLENDİRME / NOTICES

Etik Onay / Ethical Approval: Necmettin Erbakan Üniversitesi (19.02.2021 - 2021/81)

Onam / Consent: Katılımcılardan yazılı onam alınmıştır. / *Written consent obtained.*

Destek / Support: Yok. / *None.*

Çıkar Çatışması / Conflict of Interest: Yok. / *None declared.*